

STSJ d'Andalusia de 10 de gener de 2013, recurs 3959/2011

Accident de treball: malaltia que es manifesta dins l'horari de treball (accés al text de la sentència)

Un empleat d'un ajuntament treia el vehicle de recollida de residus de la nau municipal per començar les seves tasques, quan un company va observar que no parlava correctament. Va ser traslladat a l'hospital, on li va ser diagnosticat un hematoma espontani d'hemisferi esquerre.

En la sentència **es discuteix la naturalesa comuna o professional de la contingència. El TSJ conclou que es tracta d'un accident de treball**, fonamentant-se en els motius següents:

- Una reiterada jurisprudència ha declarat que la presumpció d'accident de treball continguda en l'art. 115.3 LGSS abasta no només els accidents en sentit estricte o lesions produïdes per l'acció sobtada i violenta d'un agent exterior, sinó **també les malalties o alteracions dels processos vitals que poden sorgir en el treball**.
- **Aquesta presumpció de laboralitat de la malaltia sorgida en el temps i lloc de prestació de serveis només queda destruïda quan la falta de relació entre la lesió patida i el treball realitzat s'acredita de manera suficient**, bé perquè es tracta d'una malaltia que per la seva pròpia naturalesa descarta o exclou l'acció del treball com a factor determinant o desencadenant, bé perquè s'addueixen fets que desvirtuen aquest nexa causal.
- **La presumpció no s'exclou perquè s'hagi acreditat que l'empleat patia la malaltia amb anterioritat o perquè s'havien presentat símptomes abans d'iniciar-se el treball**, atès que allò que es valora a aquests efectes és l'acció del treball en el marc de l'art. 115.2.f) LGSS com a factor desencadenant d'una crisi, que és la que porta a la situació de necessitat protegida, i aquesta possible acció del treball es beneficia de la presumpció legal de l'art. 115.3 i no pot quedar exclosa només per la prova que la malaltia es patia ja abans, doncs, encara que així fora, és la crisi i no la dolença prèvia la que cal tenir en compte a efectes de protecció.
- **Aquesta presumpció només queda desvirtuada quan hagin ocorregut fets de tal relleu que sigui evident sens dubte l'absoluta manca de relació entre el treball que l'empleat realitzava, amb tots els matisos físics i psíquics que ho envolten, i el sinistre**, i a partir d'aquí és el demandat qui ha de provar la concurrència de fets obstaculadors de l'aplicació de la presumpció legal.
- El TS ha vingut declarant que aquesta presumpció *ius tantum* inclou les genèriques malalties de treball, això és, aquelles patides durant el temps i en el lloc de treball, integrant les malalties de sobtada aparició o desenllaç com ara la parada cardíoc-respiratòria, hemorràgia cerebral, aneurisma, etc. El fet que la lesió tingui una etiologia comuna no exclou que el treball pugui ser factor desencadenant.
- Per tot això, **quan una malaltia es manifesta en el lloc i durant la jornada de treball, qui negui la seva qualificació com a professional ha de provar, no només l'existència de possibles i prèvies dolences físiques desencadenants, sinó també que el treball no va tenir cap influència en el desenvolupament negatiu de la malaltia**, sense que hagi d'influir en la qualificació el fet que determinades malalties tinguin un origen congènit si en veritat es manifesten en lloc i temps de treball i tenen alguna causalitat laboral.